

﴿٤٩﴾ سُورَةُ الْحُجُرَاتِ HUCÛRAT SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu Sûre-i Celile'ye, Hucûrat deniyor. Lisanımızda "oda" demektedir. Bu sûrede Mü'minlere görgü adabı, peygambere ve birbirlerine karşı nasıl davranacakları öğretilmektedir. Medine'de nâzil olmuş. 18 âyet, 343 kelime, 1476 harften ibarettir. Sûre-i Celile baştanbaşa terbiyeyi, edebi bildiriyor. Âllâh'a ve Rasûlûl-lah'a karşı edep nasıl olmalıdır?

Sûrenin hülâsası; Âllâh'tan korkmalı, yapılan amellerin iptâl olmaması için fenalık, edebe muhalif bir şey yapmamalı. Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'den evvel öne geçerek ne lisanen ne de kavlen ileri gitmemeli. O'nunla konuşurken bağırarak yüksek sesle değil, O'nun sesinden ileri geçmemeli. O'nunla konuşurken birbirinizle konuştuğunuz gibi olmasın, mümkün olduğunca edebe hassasiyete dikkat etmeli. Arayı bozmak için bazen münâfıklardan haberler gelebilir. Bu haberleri tetkik etmeden harekete geçmemeli. O zamanda Rasûl-û Ekrem, âshabın içim de olduğu gibi bugün de içimizdedir. Çünkü İzn-i İlâhi ile ahvâle muttalidir. Kalbimizde baş gösteren imâna muhabbet ve küfr-ü

fiska ikrah Fazl-ı İlâhi'dir. Size büyük nimettir. Din kardeşlerinizin zin araları bozulduğu zaman aralarını islâh edip barıştırınız. Müma kün olmazsa haksız tarafı mecbur ediniz. Zenginler, fakirleri alay etmesinler. Belki o fakir, Âllâh'ın katında daha kıymetlidir. Hatta hanımlar, aranızda birbirinizi ayıplamayın. Fenâ kelimelerle birbirinize isim, lâkap takmayınız. Sû-i zanda bulunmayınız. Ayıpları tecessüs etmeyin, gıybet etmeyiniz. Mal-û servetle kibr-i azamet yapmayınız. Bu sûre, baştan sona kadar edebi talim ediyor. Eğer iblisin ayağına basmak istersen yani mağlup etmek istersen gözünü aç, şeytanın katili edeptir. Edebi takındın mı, o zaman şeytan senden uzaklaşır.

Mevlâna Celâleddin-i Rumi Kaddasâllâhû Sırrahûlaziz buyuyor; "Âllâh'tan evvelâ edebi talep etmeli. Edebi olmayan kimse Rahmet-i İlâhiye'den mahrum olur." Edebi olmayan kimsenin fenâlığı yalnız kendine değil, etrafa umuma sirayet ediyor.

Mûsâ Aleyhisselâm'ın zamanında ilâhi sofrâ zuhur ederdi, zaha metsiz yer içerlerdi. Edebi olmayan bazı kişiler ayrıca "biz soğan, sarımsak, mercimek isteriz" dediler. Yapılan bu edepsizlikten sonra yalnız kendilerinden değil, ilâhi sofradan hissedar olanların tamamından, o sofrâ kaldırılmış oldu. Zahmetsiz ele geçen nimetler elden çıkınca, zahmetle çalışıp yorularak kazanmaya başladılar. Edepsiz olanın yaptığı fenalık, kavminin başına felaket gelmesine sebep oldu.

Bu sûre-i celilede beş âyet "**yâ eyyühellezine amenû**" ile başlıyor. Çünkü hitap Mü'minleredir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ -
سَمِيعٌ عَلِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Ey Âllâh-û Rasûlûllah'a ve Kur'an'a imân eden Mü'minler. لَا تُقَدِّمُوا İleri gitmeyiniz اللَّهُ وَرَسُولُهُ Âllâh-û Rasûlûllah'ın emirlerinden fiilen ve kavlen ileri gitmeyiniz. وَأَتَّقُوا اللَّهَ Âllâh'tan korkunuz, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e tekaddüm etmek nihayet amelinizin iptâline sebep olur. Her şeyde dâima edep ile hareket ediniz. إِنَّ اللَّهَ Muhakkak Âllâh CelleCelâlûhû سَمِيعٌ işitiyor bütün sözlerinizi, عَلِيمٌ biliyor bütün yaptığınız işleri.

Âllâh ve Rasûlünün huzurunda sözde veya işte öne geçerek konuşmak veya hüküm beyân etmek yasaklanmıştır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ -2
بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Ey Âllâh-û Rasûlûllâh'a ve Kur'an'a imân eden Mü'minler. لَا تَرْفَعُوا Yükseltmeyiniz أَصْوَاتِكُمْ seslerinizi فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in sesinden fazla yükseltmeyin. وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ Ve O'na söz söylerken, birbirinize yüksek sesle konuştuğunuz gibi konuşmayın. أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ Amelleriniz haptolur, mahvolur, heder olur. (İmân gitmez, amelin sevabı gider.) وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ Farkında olmadan amelleriniz boşa gider.

Âshab-ı Kiram'dan Sabit bin Kays, ağır işittiğinden yüksek sesle konuşurdu. Bu âyetin nüzulünü müteakip Huzur-u Nebeviye gelmemeye başladı. Aleyhisselâtû Vesselâm Efendimiz kendisini arattırarak. "Bize niçin gelmez oldun?" dedi. Sabit Radyallâhû Anh; "Ya Rasûlûllâh! Âllâh-û Teâlâ sana bu âyeti inzal buyurdu.

Benim ise sesim kuvvetli. Amelim heder olup da ateş ehli olmaktan korktum” diye cevap verdi. Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem “Hayır! Sen o mevkide değilsin, hayır ile yaşıyorsun, hayır ile öleceksin. Sen, Cennet ehлиндensin” buyurdu.

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ-3 قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

İNَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ Onlar ki seslerini Huzur-u Saadette hürmeten indiriyor, yavaşlatıyorlar. عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ Huzur-u saadette seslerini kısıyorlar أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى o kimseler ki Âllâh-û Teâlâ, kalplerini takvâ için imtihan etmiştir. Takvânın zuhuru için Âllâh imtihan ediyor. لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ İşte onların için Mağfiret-i İlâhiye var. Hataları varsa Âllâh CelleCelâlûhû, onları affeder. Yalnız affetmekle kalmıyor, onlara ecr-i azim var, cennetleri ihsan eder.

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ-4

İNَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ Onlar ki seni çağırıyorlar, Ey Habibim Sallâllâhû Aleyhivesellem. مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ Odaların arkasından sana nida edenlerin لَا يَعْقِلُونَ pek çoğu, senin yüksek kadrini bilmeyen kimselerdir, akli ermez kişilerdir.

Üveyne ibni Hısn ile Akra ibni Habis, Temim oğullarından yetmiş kişilik bir heyetle öğle vakti Âllâh'ın Rasûlü'ne geldiler. Rasûlullah odasında uyuyordu. “Ya Muhammed! Dışarı çık, yanımıza gel” diye bağırdılar. Âyet, bu tür davranışın uygunsuzluğunu anlatmaktadır.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ-5

zekâtlarını al gel ve illâ haklarında küffara edilen muameleyi tatbik edersin” buyurmuştur.

Fakat Halid bin Velid irtidatlarına delil olabilecek hiçbir şey görmemişti, ezan okuduklarını ve hatta teheccüd dahi kıldıklarını müşâhade etmişti. Hiçbir itiraza maruz kalmadan zekâtlarını alarak, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem Efendimize avdet etmişti. Bu sûretle Velid’in hata ve iftirası meydana çıkmış oldu.

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ 7-
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ Ey böyle yalan ve iftirada bulunanlar. Biliniz ki Rasûlullah Sallâllâhû Aleyhivesellem aranızdadır. (Haber veriyor Cenâb-ı Hak, Habibine sizin yaptığınız yalanları. Âllâh, Habibine bildirir öyle ise böyle yapmayınız.) لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ Eğer Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, birçok işlerde tetkik etmeden size uysaydı, لَعَنِتُّمْ mihnet ve helâke düşerdimiz. Fakat Âllâh-û Teâlâ size imânı sevdirtmiş, وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ onu kalplerinize ziynet yapmıştır. وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ Küfrü, fısı ve isyanı da size çirkin gösö termiştir. أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ Rüşünü bulan, doğru yolda olanlar bunlardır.

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 8-

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً Bu da Âllâh-û Teâlâ'nın, bir lütuf ve nimetidir. وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ Âllâh alimdir, herkesin ahvâlini bilir. Hâkim'dir, her şeyi yerli yerine halketmiştir.

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاءَ تِ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

Eğer Mü'minlerden iki taife birbirleriyle vuruşurlarsa, (Âllâh'ın emri budur) فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا mümkün olduğu kadar onların aralarını (nasihatla, Âllâh'ın hükmüne davet ederek) bulun, barıştırın. فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى Eğer birisi tecavüz etti, galebe ettiyse diğer taife üzerine, o zaman nasihat fayda vermiyor, o galebe edene mukabele ediniz. حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ. Âllâh-û Teâlâ'nın emrine dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. (Mağlup olana yardım edip, o galip olanı def edinceye kadar. Galip olan ne zaman ki fikrinden vazgeçti, rücû etti.) فَإِنَّ فَاءَ تِ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا Artık aralarını adaletle düzeltin, sulh yapınız إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (Her işte) adaletli davranın. Şüphesiz ki Âllâh-û Teâlâ, adil davrananları sever.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ 10

Mü'minler ancak birbirlerinin (din) kardeşidirler. Öyleyse kardeşlerinizin aralarını islâh edin. وَاتَّقُوا اللَّهَ Ve Âllâh-û Teâlâ'dan korkun, لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (hükmüne muhalefet etmeyin) ki rahmet olunaszınız.

Mü'minler din kardeşi olduklarına göre, kavga ettiklerinde barıştırılmaları gerekir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ 11

وَلَا نِسَاءً مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ
وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

وَلَا نِسَاءً مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ
وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ey Âllâh-û Rasûlûllaha ve Kur'ana imân eden Mü'minler. لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ Bir kavim, diğer bir kavmi alaya almasın. عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُنَّ Belki de onlar, olur ki Âllâh in-
dinde alay edilenler, alay edenlerden daha hayırlıdır. وَلَا نِسَاءً مِّنْ نِّسَاءٍ Kadınlar da diğer kadınlarla alay etmesinler. عَسَىٰ أَن يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُنَّ Kadınlar da diğer kadınlarla alay etmesinler. Belki alaya alınan hanım, alaya alan hanımdan Nezd-i
İlâhi'de daha hayırlıdır. وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ Kendi kendinizi ayıplamayın (o da sana yapar.) وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ Birbirinizi kötü lâkaplarla çağırmayın. بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ İmândan sonra fâsıklık ve kötü lâkaplarla çağırmayın (şimdiye kadar yaptıklarınıza tevbe ediniz.) وَمَن لَّمْ يَتُبْ Her kim de tevbe etmezse, فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ işte böylesi kimseler zalimlerdir.

Âyette; erkeklerin ve kadınların birbirleriyle alay etmemeleri, birbirlerini ayıplamamaları ve kötü lâkap takmamaları istenmekte, bunların yoldan çıkma anlamına gelen bir tutum olduğu hatırlatılmaktadır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا الْحَبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ Zannın birçoğundan içtinab eden Mü'minler.

c) Fetva almak için itimat edilene gidildiğinde, zarar ziyan gördüğü kişinin fenâlığını söylemek.

d) Ticaret yapacağı iş ortağı kişiyi tanımak istediğinde, bilen kişinin, olduğu gibi kötülükleri varsa bunları da söylemesi câizdir.

13- يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ Ey insanlar! Makam, mal-û servet ile iftihar ederek halkın üzerine azamet göstermeyin. إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ Ey insanlar! Biz Azimüşşân, sizi bir erkek, bir dişiden yarattık. (Âdem ile Havva'dan yahut her birinizi bir anayla bir babadan.) وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا Ve birbirinizle tanışasınız diye, sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ (Hepiniz eşitsiniz, binâenaleyh neseple övünmeyin.) Muhakkak ki Âllâh katında en şerefli, en ziyade muttaki olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ Gerçekten Âllâh-û Azimüşşân her şeyi bilendir, her şeyden haberdardır.

İnsanlar Âdem Aleyhisselâm ile Havva Radıyâllâhû Anhâ'dan çoğalmaları veya her biri bir anne ve babadan doğmaları itibariyle yaratılışta eşittirler. Bu açıdan soy ve soplalarıyla övülmeleri yersizdir. Çünkü gerçek ve yegâne üstünlük, takvâ üstünlüğüdür.

14- قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

(İmân kalbe mütealliktir. Âllâh-û Rasûlullah'a imân etmiştir. Müslüman itâat etmiştir. Münâfıklara da Müslüman denilirdi. Gö-

rünüşte itâat ediyor fakat Mü'min değil. Bedevilerden bir kabile geldi, zâhirde imân etmişlerdi. Geldiler, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in huzurunda oturdular.

Esedoğullarından bir topluluk, bir kıtlık senesinde Medine'ye gelerek imân ettiklerini söylemişler ve Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e "Sana yüklerimiz ve ailelerimizle geldik, seninle falan oğulları gibi savaştık" demişler. Sadaka istemişlerdi.

Âyet; onların bu durumunu tahlil ederek, onların kalben tasdik etmediklerini, sadece dilden teslimiyetlerini belirttiklerini ifade etmektedir.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّنَّا Biz imân ettik, diyorlar. قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا Ey Habibim, onlara söyle "Siz gerçekte imân etmediniz. وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا Ama İslâm'a geldik" deyin. (**Eslem** Müslüman; itâatten geliyor, teslim olmuş.) وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ Henüz imân kalplerinize girmedi. ("**lemmâ**" kelimesi; dâhil olmamış, dâhil olma-girme ihtimali yakındır. **Lem** olsaydı; dâhil olmamıştır, dâhil olmaz demektir.)

وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ Eğer siz, Âllâh-û Rasûlûllah'a itâat ederseniz, لَا يَلْتَكُم مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا imân etmediğiniz takdirde. Müslüman derecesinde kaldığınız amelinizle hiçbir noksanlık olmaz. Cenâb-ı Hak kabûl eder. (Müslüman idi, itâat ediyordu, imânı yoktu fakat namaz kılıyordu. Akabinde imân etseydi, Âllâh o namazı da kabûl ederdi.) إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ Âllâh CelleCelâlûhû, Mü'minlerin mübalağa ile kusurlarını affeder. Rahimdir, onların haline fazlıyla rahmet eder.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ 15-

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ Mü'minler kimdir, sadık olan Mü'min? İmânında sadık olan Mü'minler! الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ Evvelâ Âllâh'a imân ediyor, وَرَسُولِهِ Rasûlüne imân ediyor, ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا ondan sonra bir şek ve şüphe kalbine girmiyor. Âllâh وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlardır. (Cihat, o zaman imânın şartı idi.) أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ İşte imânlarında sadık olanlar bunlardır.

O gelen bedeviler, Esedoğulları "Efendim kalbimizden söylemedik" dediler, mahçup oldular.

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ 16-

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ Ey Habibim Ekmelerrusül Sallâllâhû Aleyhivesellem, onlara söyle; Siz, Âllâh-û Teâlâ'ya mı dininizi öğretiyorsunuz, (haber veriyorsunuz?) وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط Hâlbuki O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bilendir. وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ Âllâh-û Azimüşşân, her şeyi hakkıyla bilendir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.)

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ اسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 17-

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ اسْلَمُوا Onlar, İslâm'a girdikleri için sana minnet ediyorlar. قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ De ki; "Müslüman olmakla bana

